

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)
SSN Rafał Malarski
SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie D. K.
skazanej za przestępstwo z art. 148§1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 lutego 2013 r.,
wniosku obrońcy skazanej
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego z dnia 7 kwietnia 2011 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.
z dnia 30 listopada 2010 r.,

postanowił:
1. oddalić wniosek,
2. obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania
wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a i art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. obrońca skazanej złożyła wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 7 kwietnia 2011 r. i uchylenie tego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 listopada 2010 r. oraz przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Ponadto na podstawie art. 97 w zw. z art. 546 k.p.k. obrońca wniosła o przeprowadzenie czynności sprawdzających w postaci przesłuchania w charakterze świadków J. S. i A. L. oraz przeprowadzenie dowodu z

dokumentu w postaci aktów delegacji sędziego M. L. do orzekania w Sądzie Okręgowym w B.

W odpowiedzi na ten wniosek prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o jego oddalenie, a ponadto o uznanie, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanej nie jest zasadny. Podstawą wniosku jest art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Jednakże, wbrew twierdzeniom obrońcy, nie zachodzi wskazana w nim przesłanka do wznowienia postępowania. Podstawy tej wnioskodawca upatruje w okolicznościach dotyczących wiadomości znajdujących się rzekomo w posiadaniu J. S. i A. L., z którego ma wynikać, że skazana nie popełniła przypisanego jej przestępstwa. Jednak, jak słusznie zwrócił uwagę prokurator w pisemnej odpowiedzi na wniosek, nie jest dopuszczalne przesłuchanie w charakterze świadka adwokata, co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej (art. 178 pkt 1 k.p.k.). Natomiast, jak wynika z uzasadnienia wniosku, to z adwokatem A. L. kontaktowała się oskarżona bezpośrednio po zdarzeniu i na te okoliczności miałby on zeznawać. Natomiast wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka J. S., jako nowy dowód w sprawie, nie zawiera - wbrew wymogom art. 169 § 1 k.p.k. - tezy dowodowej. Za taką nie można uznać stwierdzenia, że chodzi o okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej D. K.. Należy bowiem zauważyć, że przecież już o odpowiedzialności karnej oskarżonej prawomocnie rozstrzygnięto. Dlatego w tym zakresie nie jest celowe przeprowadzanie wnioskowanych czynności sprawdzających.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że „nowe dowody” mogą być podstawą wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy mogą w sposób wiarygodny podważyć prawdziwość przyjętych w nim ustaleń faktycznych (por. postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 1996 r. V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47), a nadto w postępowaniu o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym (por. postanowienie SN z dnia 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, Lex 22092). Wznowienie postępowania z powodu nowych faktów lub dowodów może więc nastąpić tylko wówczas, gdy wskazane nowe dowody prowadzą do wniosku, że poprzednio dokonane ustalenia faktyczne mogą zostać

podważone. Tych warunków nie spełnia przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania. Dlatego też został on oddalony.

Natomiast nie jest dopuszczalny wniosek o wznowienie postępowania z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, które mogą stanowić podstawę do wznowienia postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.). Jednak w ramach sygnalizacji w trybie art. 9 § 2 k.p.k. strona może wnosić o zbadanie z urzędu określonej okoliczności pod kątem podstaw z art. 439 § 1 k.p.k. Tak też należy odczytać wniosek obrońcy w zakresie prawidłowości delegacji sędziego M. L. do orzekania w Sądzie Okręgowym w B. W tej kwestii należy stwierdzić, że delegacja do Sądu Okręgowego w B. uprawniała tego sędziego do orzekania we wszystkich składach sądu, z tym że w akcie delegacji zaznaczono, iż także z prawem przewodniczenia w składzie jednego sędziego i dwóch ławników oraz w składzie jednego sędziego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.